

Kyrie

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Herra, armahda meitä.
Kristus, armahda meitä.
Herra, armahda meitä.

Suspended cielos

Suspended cielos vuestro dulce canto.
Tened, parad, escuchad
la mas nueva consonancia
que forman en su distancia
lo eterno y lo temporal.
Escuchad que entonan
en sonoras armonías
contrapunto celestial.
Y con sollozos tiernos
un Niño soberano
a los ángeles lleva el canto llano.

Heretkää laulamasta, taivaat,
seishtakaa, pysähtykää, kuunnelkaa
tätä mitä tuoreinta sulosointua,
jota tuottavat etäällä
ikuiset ja ajalliset.
Kuunnelkaa, millaisen taivaallisen
kontrapunktin ne virittävät
sointuvilla harmonioillaan.
Ja hellin huokauksin
Lapsivaltias
vie virren enkelten luo.

1. Las fugas el primer hombre
formó en desatentos pasos,
el compás ajusta un Niño
con las perlas de su llanto.

1. Ensimmäinen ihminen pakeni
haparoivin askelin,
Poika korjaa tahdin
itkunsä helmillä.

2. Concierto tan soberano
solo pudo ser reparo,
con una voz tan humilde,
de un desatento tan grave.

2. Tällaisen yhteissoinnin,
ylevydessään jopa piittaamattoman,
voi parantaa vain
nöyrän ihmisen ääni.

3. Una voz que ha dado el cielo
de metal mas soberano,
a ordenar entra sonora,
la disonancia del barro.

3. Taivaan antama
metallinen ääni
saapuu järjestämään
maallisen riitasoinnin.

4. Divina clausura sea
de este eterno canto llano
que forma en su movimiento
de cada punto un milagro.

4. Tulkoon jumalinen luostari
tästä ikuisesta virrestä,
jonka kaarroksissa
jokainen nuotti on ihme.

Gloria

Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus
bonæ voluntatis.
Laudamus te.
Benedicimus te.
Adoramus te.
Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex cælestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Iesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius Patris.

Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam tu solus Sanctus.
Tu solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Iesu Christe.
Cum Sancto Spiritu,
in gloria Dei Patris. Amen.

Kunnia Jumalalle korkeuksissa,
ja maassa rauha ihmisten kesken,
joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.
Me kiitämme sinua,
me siunaamme sinua,
me palvomme sinua,
me ylistämme sinua.
Tuomme kiitoksen sinulle
suuren kunniasi tähden.
Herra Jumala, taivaallinen Kuningas,
Jumala, kaikkivaltias Isä.
Herra, ainokainen poika, Jeesus Kristus.
Herra Jumala, Jumalan Karitsa,
Isän Poika.

Sinä, joka poistat maailman synnit,
armahda meitä.
Sinä, joka poistat maailman synnit,
ota vastaan rukouksemme.
Sinä, joka istut Isän oikealla puolella,
armahda meitä.
Sillä sinä yksin olet pyhä,
sinä yksin olet Herra,
sinä yksin olet korkein, Jeesus Kristus.
Pyhän Hengen kanssa,
Isän Jumalan kunniaa. Aamen.

Serrana, tu que en los valles

”Serrana, tu que en los valles
derramas luces y flores
y a la corte haces favores,
¿puedes en sus ricas calles
así las venturas halles
que merece tu hermosura
que me digas la buenaventura,
que celebra tu gala, tu amor y tu fe?”
”Eso yo no lo diré.”
”¿Porque no?” – ”Porque nunca podré
yo decir lo que vi en María.”
”¿Pues una niña del día

”Kuules vuoriston tyttö, sinähän
keräät laaksoista viisautta ja kukkia,
ja palvelet kaupungissa.
Sen vaurailta kaduilta
löydät arvoisesi aarteet,
kun olet niin kauniskin.
Voisitko kertoa, mitä tarkoitusta
rakkautesi ja uskosi palvelevat?”
”En voi kertoa sitä.”
”Mikset?” – ”Sillä en voi mitenkään
kuvailla sanoin, mitä näen Mariassa.”
”Onko tavallisella tytöllä sitten

tiene tanto que admirar?”

”Jamás lo podré pensar:
ni el fuego, ni el aire
ni el agua, ni el suelo
ni el alba, ni el sol,
ni la luna, ni el cielo
pero bien podran creer
con mas de uno y mas de dos
que aunque es poco para Dios,
es mucho para mujer.”

Callar y creer, creer y callar
y dejar de preguntar
que aquí está tu bien y tu buenaventura
y aquí está tu dicha de entre ambos a
dos.

Callar y creer
que es menos que Dios,
que es mas que criatura.

1. Cuando miro con desvelos
que en todo nuestro horizonte
presume el valle ser monte,
presume el monte ser cielo.

2. Cuando dulces ruseñores
lecciones dan de harmonia
con suave melodia
entre las ramas y flores.

3. En festín tan peregrino,
tan fuera de lo vulgar,
llega el alma a devinar
algún prodigio divino.

niin ihmeellinen ihailun kohde?”

”En ajattelin niinkään, en minä,
eikä tuli, ei ilma,
ei vesi, ei maa,
ei aamu, ei aurinko,
ei kuu, eikä taivas,
mutta saavatpa ne hyvinkin uskoa niin,
sillä onhan yksi tai kaksi tai muutama
Jumalalle vain vähän,
kuitenkin naiselle paljon.”

Vaikene ja usko, usko ja vaikene,
älä kysy mitään,
sillä tässä on sinun hyväsi ja onnesi,
tässä niiden kahden välissä.

Vaikene ja usko,
se on vähemmän kuin Jumala,
se on enemmän kuin eläin.

1. Pilvettömällä säällä näkee
kaikkialla, minne vain katse ylettää,
kuinka laakso pyrkii kohti vuorta,
vuori tavoittelee taivasta.

2. Somat pääskysel
opettavat harmoniaa
sulosävelillään
oksien ja kukkien lomassa.

3. Kun on tällainen juhla,
ei lainkaan arkipäiväinen,
sitä pian odottaa tapahtuvaksi
jotakin jumalallista ihmettä.

Credo

Credo in unum Deum.
Patrem omnipotentem,
factorem cæli et terræ,
visibilium omnium
et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum
Christum, Filium Dei unigenitum,
Et ex Patre natum
ante omnia sæcula.
Deum de Deo,
lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero.
Genitum, non factum.

Consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem
descendit de caelis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato:
passus, et sepultus est.

Et resurrexit tertia die,
secundum scripturas.
Et ascendit in cælum:
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria
judicare vivos et mortuos:
cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum Dominum,
et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre, et Filio –

Me uskomme yhteen Jumalaan,
Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan,
kaikkien näkyväisten
ja näkymättömien Luojaan,
ja yhteen Herraan, Jeesukseen
Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan,
joka ennen aikojen alkua
on Isästä syntynyt,
Jumala Jumalasta, Valkeus
Valkeudesta,
tosi Jumala tosi Jumalasta,
syntynyt, ei luotu.

Joka on samaa olemusta kuin Isä
ja jonka kautta kaikki on saanut
syntynsä, joka meidän ihmisten
ja meidän pelastuksemme tähden
astui alas taivaista.

Tuli lihaksi Pyhästä Hengestä
ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi.

Meidän edestämme ristiinnaulittiin
Pontius Pilatuksen aikana,
kärsi kuoleman ja haudattiin.

Nousi kuolleista kolmantena päivänä,
niin kuin oli kirjoitettu,
astui ylös taivaisiin,
istuu Isän oikealla puolella
ja on kirkkaudessa tuleva takaisin
tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,
ja jonka valtakunnalla ei ole loppua.

Uskomme Pyhään Henkeen, Herraan
ja eläväksi tekijään,
joka lähtee Isästä ja Pojasta
ja jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa –

Simul adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per Prophetas.
Et unam, sanctam, catholicam
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.

Et expecto resurrectionem mortuorum
Et vitam venturi sæculi. Amen.

Vuela, paloma divina

Vuela, vuela, vuela,
paloma divina
del sol a la esfera.
Corre, corre, corre
a ser luz hermosa
del sacro horizonte.
Canta el Angel tu victoria:
sube al cielo, gallarda;
pues cuando en gozarte tarde
tanto se pierde de gloria.

1. Volando van auroras
y angélicas escuadras,
para adorar humildes
al sol que espera el alma.

2. Subir, subir paloma
a aquel eterno alcázar,
donde eres Ave y Eva,
que Dios al nido llama.

Kumarretaan ja kunnioitetaan
ja joka on puhunut profeettojen kautta.
Uskomme yhden, pyhän, yhteisen
ja apostolisen seurakunnan.
Tunnustamme yhden kasteen
syntien anteeksiantamiseksi.

Odotamme kuolleiden ylösnousemusta
ja tulevan maailman elämää. Aamen.

Lennä, lennä, lennä
taivaalle, jumalainen
auringon kyyhky.
Riennä, riennä, riennä
pyhän taivaanrannan
kauniiksi valonkajastukseksi.
Enkeli laulaa sinun voitostasi:
nouse taivaalle ja tanssahtele,
sillä sen verran kuin viivästyy ilosi,
niin vähenee kunniakin.

1. Niin lentelevät aamunkoitot
ja enkeleitten joukot
polvistumaan nöyrinä
kaivatun auringon edessä.

2. Nouse, nouse, kyyhkynen,
tuonne ikuiseen linnaan,
jossa olet lintu ja Eeva,
jota Jumala kutsuu pesään.

Serafín, que con dulce harmonía

Serafín, que con dulce harmonía,
la Vida que nace requebrando estás;
cántale glorias, mirándole en penas,
que amante y quejoso
su alivio es un ¡ay!

1. Tan fragrantés, lucientes y bellas
en cielo y en tierra distantes se ven
las estrellas vestir de colores,
las flores brillar, y las selvas arder.

2. En albergue aunque pobre, dichoso,
en nuevos afectos se mira esta vez
una luna que alumbrá el empireo,
y un Sol que de aljófár
guarnece sus pies.

3. Llorá el Sol, y la Aurora se alegrá,
la pena y el gozo en sus ojos se ven;
que es afecto muy propio del alma
llorar y reír al amanecer.

4. Hoy el hombre suspenso y absorto
ignora, cobarde,
lo mismo que ve:
pues mirar tan divino lo humano
es cosa que apenas se puede entender.

5. Una noche de siglos tan largos,
dobladas las luces habrá menester
y por eso amanecen dos soles
que bañan de luz el portal de Belén.

Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

Serafi, otat syntyvän Elämänantajan
vastaan suloisilla sävelilläsi:
laula kunniaa hänelle, jonka näet
tuskissaan, rakastavana, vaikeroiden,
lohtunaan ”oi!”-huuto.

1. Tuoksuvina, loistavina ja kauniina
näkyä kuinka kaukana taivaalla ja
maassa tähdet pukeutuvat väriasuihin,
kukat kimaltavat, ja metsät liekehtivät.

2. Köyhässä ja siunatussa majassa
näkyä kuu, joka valaisee
syntynyttä Jumalaa, ja aurinko,
joka koristelee hänen
jalkansa helmin.

3. Aurinko itkee ja aamunkoitto iloitsee,
tuska ja nautinto hänen silmissään;
sielulle on hyvin sopivaa itkeä ja nauraa
yhtaikaa aamuvarhaisella.

4. Ihminen, kurja ja murheissaan,
ei ymmärrä mitä hänen
silmiensä edessä tapahtuu:
tuskin voi käsittää, kuinka jumalallinen
saattoi tulla näin inhimilliseksi.

5. Tänä vuosisataisena yönä
tarvitaan kaksi valoa,
siispä kahden nousevan auringon valossa
kylpee taivaan portti Betlehemissä.

Pyhä, pyhä, pyhä
Herra Jumala Sebaot.
Taivas ja maa on täynnä kirkkauttasi.
Hoosianna korkeuksissa.

¡Ah! grumete ligero

”¡Ah! grumete ligero
que trepáis por la nave de gracia
con dulce vuelo,
decidme: ¿donde se fleta,
fatigando los aires
a remo y vela?”
”Hacia el mar, que es todo puerto,
donde el sol claro
norte y artilleria
libre en sus rayos.”
”Buen viaje,” ”¡Hao!” ”¡Iza!”
Que una ley es escollo donde peligro
”¡Amaina!”
Que antes de la tormenta
vió la bonanza.
Que piloto lo dice: ”La gracia toda,
que de verla en el puerto,
tan viento en popa.”
Afrentando tinieblas,
derrama aurora.

1. Aquella nave hermosa
a cuyos homenajes
jamás se le atre vieron
soberbios huracanes.

2. Hermosa navecilla,
¡gran rumbo y buen viaje!
pues llevas en ti misma
la estrella de los mares.

3. No hay vientos que la acosen
ni escollos que la atajen,
porque antes su belleza
serena tempestades.

4. Dichosa nave y nube,
bella altiva y grave,
al mar de mundo vienes,
y un mar de cielos traes.

”Hei, sinä hilpeä merimies siellä,
sinä joka ohjaat uljasta purttasi
mukavaa vauhtia,
kerrohan, minne olet menossa,
kun noin rasitat tuulta
airoin ja purjein?”
”Merelle, se on silkkaa satamaa,
sinne missä aurinko valaisee
Pohjantähteä ja lähettää säteitään kuin
tykinsuusta.”
”Hyvää matkaa!” ”Hiihohoi! Nostakaa!”
Sillä laki on karikko, jolla vaara vaanii.
”Laskekaa!”
Sillä ennen myrskyä
on hyvä sää.
Kuulkaahan kapteenia: ”Suurin onni
on suopean tuulen
satamaan tuoma pursi.”
Kun on tarpeeksi vastustettu pimeyttä,
tulee lopulta aamu.

1. Tämä on kaunis laiva,
jota – kunniakseen –
eivät ole hirmumyrskyt
runnelleet.

2. Kaunis pursi pieni,
lykkyä tykö ja hyvää matkaa,
sillä kuljetat sisälläsi
merten tähteä.

3. Tuulet eivät sitä vaivaa
eivätkä karikot ahdistaa,
sillä sen kauneuden edessä
myrskytuulet laantuvat.

4. Suloinen laiva ja pilvi,
kaunis, ylpeä ja vakava,
olet tullut merelle maailmalta
ja tuot taivaista meren.

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

Fuena, que va de invención

Fuera, que va de invención
para alegrar el garzón,
que está en el Portál,
y salga todo zagal,
en la máscara famosa,
tan graciosa,
que los ángeles vienen a ver
y después de adorar su Rey,
tomarán a sus pies lugar.
Andar, andar.

¡Vaya la sarabanda, vaya!
¡Vaya de trulla y de trisca!
¡Vaya de fiestas y trápala!
¡Vaya de ricas libreas!
¡Vaya de motes y galas!
¡Vaya de cajas y pífanos!
¡Vaya de fiestas y máscaras!
Y disfrácese los zagales
pues Dios se disfraza.

1. Porque comience la fiesta
hizo señal Gil Perales
tocando los atabales
en el suelo de una fiesta
traía su toca puesta
y el cabello arizado
y por sayo jironado
del suyo llevó un jirón.

2. Bartolillo salió allí
armado de punta en blanco
y dijo, corriendo en blanco:
"Aprended flores de mi"

Jumalan Karitsa, joka kannat maailman
synnin, armahda meitä.

Jumalan Karitsa, joka kannat maailman
synnin, anna meille rauha.

Nyt tänne jokainen, joka keksii
miten voisi ilahduttaa lapsukaista,
joka makaa tallissa,
ja kaikki paimenet liittykööt
tuttuun ja arvokkaaseen
pukujuhlaan,
jota enkelitkin laskeutuvat katsomaan,
ja osoitettuaan kunniaa Kuninkaalleen
asettavat hänen jalkojensa juureen.
Mennään, mennään!
Tanssitaan sarabandea!
Riemuitaan, iloitaan!
On fiestan aika, telmitään!
Upeita asuja!
Arpajaisia ja juhlia!
Soittakaa rumpuja ja pillejä!
Fiestaa ja naamiojuhlia!
Paimenille uudet asut,
koska Jumalakin pukeutui ihmiseksi.

1. Juhlan aluksi
Gil Perales antoi merkin
soittaen rumpuja
fiestakentällä.
Päässään huivi
ja tukka pörröllä
ja raidallisessa asussaan
hän näytti resuiselta.

2. Bartolillo tuli esiin
täydessä sotisovassa,
miekka vedettynä, ja sanoi:
"Tässäpä kukkia!"

por pluma un alefí,
por espada una lechuga,
por escudo una tortuga,
un pimienta en la talón.

3. En una cara vendada
entró Blas por xirimía
tocando la melodía,
adios con la colorada.
Con la tunica enfaldada
iba Antón haciendo piernas
por estribo dos linternas,
por capacete un melón.

4. Vistoso salió, por cierto,
el alcalde Antón Rastrojo
que sacó un pollino cojo
y otro de respeto tuerto,
pegáronle en descubierto
cuando recibió la carga,
y cuando no trujo adarga,
reparaba un jubón.

Hatussaan oli kukkanen,
miekkana salaatinlehti,
kilpenä kilpikonna,
paprika kengänkannassa.

3. Sitten Blas tuli
silmät sidottuina
soittaen pillillä sävelmää
”Adios con la colorada”.
Antón hyppi ympäriinsä
vaatteeseensa kääriytyneenä
kaksi lyhtyä kannuksinaan
ja kypäränään meloni.

Komeana tottakai astui esiin
pormestari Antón Rastrojo
ja otti esiin ramman kukon
sekä toisen, silmäpuolen.
Esiin otettaessa kukot
kävivät hänen kimppuunsa,
ja koska hänellä ei ollut kilpeä,
sai hän takkiinsa.

Käännökset: ALK, VM, AKo ym. Messuteksti PD.